

Примітки до фінансової звітності за рік, що закінчився 31 грудня 2018 року

1. Інформація про товариство з обмеженою відповідальністю «Нафта-Інвест»
Товариство з обмеженою відповідальністю «Нафта-Інвест» (далі - Товариство) (код ЄДРПОУ 22760119) зареєстроване 25 липня 1995 року відповідно до чинного законодавства України. Місцезнаходження Товариства: вул. Петренка, 18, м. Херсон, 73000, Україна.

Основними видами діяльності Товариства є :

- брокерська діяльність;
- дилерська діяльність;
- депозитарна діяльність, що включає:
- депозитарну діяльність зберігача цінних паперів;
- надання інформаційно-організаційних послуг з питань обігу цінних паперів та обліку прав власності на них у відповідності до вимог діючого законодавства.

Товариство має такі ліцензії:

- ✓ ліцензія на здійснення професійної діяльності на фондовому ринку - брокерська діяльність, видана НКЦПФР 06.09.2016 року, строк дії ліцензії необмежений;
- ✓ ліцензія на здійснення професійної діяльності на фондовому ринку - дилерська діяльність, видана НКЦПФР 06.09.2016 року, строк дії ліцензії необмежений;
- ✓ ліцензія серії АЕ № 263257 на здійснення професійної діяльності на фондовому ринку - депозитарна діяльність - депозитарна діяльність депозитарної установи, видана НКЦПФР - 03.09.2013 року, строк дії ліцензії з 12.10.2013 року необмежений.

Кількість працівників станом на 31 грудня 2018 р. та 31 грудня 2017 р. складала 10 осіб.

Станом на 31 грудня 2018 р. та 31 грудня 2017 р. учасниками Товариства є:

Учасники товариства	31.12.2018	31.12.2017
	%	%
Товариство з обмеженою відповідальністю «Група компаній «Содружество»	99,8171	99,8171;
ТДВ Корпорація «Содружество-Імпекс»	0,1829	0,1829
Всього	100,0	100,0

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2018 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2018 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2016 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

2.2. МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності

2.2.1. МСФЗ, які прийняті та набули чинності з 01 січня 2018 р.

За винятком прийнятих нових стандартів і роз'яснень, що набули чинності на 1 січня 2018р., облікова політика, прийнята при складанні цієї фінансової звітності, відповідає політиці, що застосовувалась при складанні річної фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2017 р. Товариство не застосовує достроково будь-які інші стандарти, роз'яснення або поправки, які є випущеними, але ще не набули чинності.

Хоча Товариство вперше застосувало ці нові стандарти і поправки в 2018 році, вони не мають істотного впливу на річну фінансову звітність Товариства.

МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти»

МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти» замінює МСФО (IAS) 39 «Фінансові інструменти: визнання і оцінка» і діє відносно річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2018 р. або після цієї дати. МСФЗ (IFRS) 9 об'єднує разом три аспекти обліку фінансових інструментів: класифікація і оцінка, знецінення і облік хеджування.

Для періодів, що розпочинаються з 1 січня 2018 р., Товариство змінило облікову політику відносно класифікації і оцінки фінансових активів і зобов'язань відповідно до основних принципів стандарту.

Класифікація залежить від двох критеріїв: бізнес-моделі, використовуваній Групою для управління фінансовими активами; і того, чи являються передбачені договором грошові потоки по фінансових інструментах «виключно платежами в рахунок основної суми боргу і відсотків на непогашену частину основної суми боргу».

МСФО (IFRS) 15 «Виручка за договорам з покупцями»

МСФЗ (IFRS) 15 замінює МСФЗ (IAS) 11 «Договори на будівництво», МСФЗ (IAS) 18 «Виручка» і відповідні роз'яснення і застосовується відносно усіх статей виручки, що виникає у зв'язку з договорами з покупцями, крім випадків, коли договори відносяться до сфери застосування інших стандартів. Згідно МСФЗ (IFRS) 15 виручка признається в сумі, що відображає відшкодування, право на яке підприємство очікує отримати в обмін на передачу товарів або послуг покупцеві. Стандарт вимагає, щоб підприємства застосовували судження і враховували усі доречні факти і обставини при застосуванні кожного етапу моделі відносно договорів з покупцями. Стандарт також містить вимоги до обліку додаткових витрат на укладення договору і витрат, безпосередньо пов'язаних з виконанням договору.

Відповідно до перехідних положень МСФЗ (IFRS) 15 Товариство використовує повний ретроспективний метод застосування. Будь-яких істотних змін у зв'язку із застосуванням МСФЗ (IFRS) 15 не було.

Роз'яснення КРМФЗ (IFRIC) 22 «Операції в іноземній валюті та попередня оплата»

У роз'ясненні пояснюється, що датою операції для цілей визначення обмінного курсу, який повинен використовуватися при первинному визнанні відповідного активу, витрати або доходу (чи його частини) при припиненні визнання немонетарного активу або немонетарного зобов'язання, що виникають в результаті здійснення або отримання попередньої оплати, являється дата, на яку організація спочатку визнає немонетарний актив або немонетарний зобов'язання, виниклий в результаті здійснення або отримання попередньої оплати. У разі декількох операцій здійснення або отримання попередньої оплати організація повинна визначати дату операції для кожної виплати або отримання

попередньої оплати. Це роз'яснення не здійснює впливу на річну фінансову звітність Товариства.

Поправки до МСФЗ (IAS) 40 «Переведення інвестиційної нерухомості з категорії в категорію»

Поправки роз'яснюють коли організація повинна переводити об'єкти нерухомості, включаючи нерухомість, що знаходиться в процесі будівництва або розвитку, в категорію або з категорії інвестиційної нерухомості. У поправках вказано, що зміна характеру використання відбувається тоді, коли об'єкт нерухомості починає або перестає відповідати визначенню інвестиційної нерухомості і існують свідчення зміни характеру його використання. Зміна намірів керівництва відносно використання об'єкту нерухомості саме по собі не свідчить про зміну характеру його використання. Ці поправки не здійснюють впливу на річну фінансову звітність Товариства.

Поправки до МСФЗ (IFRS) 2 «Класифікація й оцінка операцій по виплатах на основі акцій»

Рада з МСФО випустила поправки до МСФЗ (IFRS) 2 «Виплати на основі акцій», в яких розглядаються три основні аспекти : вплив умов переходу прав на оцінку операцій по виплатах на основі акцій з розрахунками грошовими коштами; класифікація операцій за виплатами на основі акцій з умовою розрахунків на нетто-основі для зобов'язань по податку, що утримується у джерела; облік зміни умов операції по виплатах на основі акцій, в результаті якого операція перестає класифікуватися як операція з розрахунками грошовими коштами і починає класифікуватися як операція з розрахунками пайовими інструментами. При прийнятті поправок організації не зобов'язані перераховувати інформацію за попередні періоди, проте допускається ретроспективне застосування за умови застосування поправок відносно усіх трьох аспектів і дотримання інших критеріїв. Поправки набувають чинності для річних періодів, що починаються 1 січня 2018 р. або після цієї дати. Ці поправки не вплинули на річну фінансову звітність Товариства.

Поправки до МСФЗ (IFRS) 4 «Застосування МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти» разом з МСФЗ (IFRS) 4 «Договори страхування»

Ці поправки усувають проблеми, що виникають у зв'язку із застосуванням нового стандарту по фінансових інструментах, МСФЗ (IFRS) 9, до впровадження МСФО (IFRS) 17 «Договорів страхування», який замінює собою МСФО (IFRS) 4. Поправки передбачають дві можливості для організацій, що випускають договори страхування: тимчасове звільнення від застосування МСФЗ (IFRS) 9 і метод накладення. Ці поправки не застосовані до Товариства.

Поправки к МСФЗ (IAS) 28 «Інвестиції в асоційовані організації та спільні підприємства» – роз'яснення того, що рішення оцінювати об'єкти інвестицій за справедливою вартістю через прибуток або збиток повинне прийматися окремо для кожної інвестиції.

В поправках роз'яснюється, що організація, яка спеціалізується на венчурних інвестиціях, або інша аналогічна організація приймає рішення оцінювати інвестицію в асоційовані організації і спільні підприємства за справедливою вартістю через прибуток або збиток, окремо для кожен такий інвестиція при її первинному визнанні. Якщо організація, що не є сама по собі інвестиційною організацією, має долю участі в асоційованому або спільному підприємстві, які є інвестиційними організаціями, то при застосуванні методу участі в капіталі така організація може прийняти рішення зберегти оцінку за справедливою вартістю, застосовану її асоційованою організацією або спільним підприємством, що є інвестиційною організацією, до своїх власних паїв участі в дочірній організації. Таке рішення приймається окремо для кожної асоційованої організації або спільного підприємства, що є інвестиційними організаціями, на пізнішу з наступних дат:

(а) дату первинного визнання асоційованої організації або спільного підприємства, що є інвестиційними організаціями;

(б) дату, на яку асоційована організація або спільне підприємство стають інвестиційними організаціями; і

(в) дату, на яку асоційована організація або спільне підприємство, що є інвестиційними організаціями, вперше стають материнськими організаціями.

Ці поправки не здійснюють впливу на річну фінансову звітність Товариства.

Поправки до МСФЗ (IFRS) 1 «Перше застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності» – виключення ряду короткострокових звільнень для організацій, які вперше застосовують МСФЗ.

Короткострокові звільнення, передбачені пунктами Е3 - Е7 МСФЗ (IFRS) 1, були виключені, оскільки вони виконали своє призначення.

Ці поправки не здійснюють впливу на річну фінансову звітність Товариства.

Стандарти, які були випущені, але ще не вступили в силу

Опублікований ряд нових стандартів, змін до стандартів і інтерпретацій, які є обов'язковими для річних періодів, що починаються 1 січня 2019 р. або після цієї дати, і які Товариство не прийняло достроково.

Нижче наводяться стандарти та роз'яснення, які були випущені, але ще не набули чинності на дату випуску фінансової звітності Товариства. Керівництво Товариства планує застосувати всі вищевказані стандарти у фінансовій звітності за відповідні періоди.

Нові стандарти або тлумачення та поправки до них	Дата набуття чинності¹ для річних періодів, які починаються на або після
МСФЗ 16 «Оренда»	1 січня 2019 року ¹
МСФЗ 17 «Страхові контракти»	1 січня 2021 року
КТ МСФЗ 23 «Невизначеність стосовно порядку стягнення податків на прибуток»	1 січня 2019 року
Поправки до МСФЗ 9 «Характеристики передоплати із негативною компенсацією»	1 січня 2019 року
Поправки до МСБО 28 «Довгострокові частки в асоційованих та спільних підприємствах»	1 січня 2019 року
Поправки до МСФЗ «Щорічні вдосконалення МСФЗ за період 2015-2017 років»	1 січня 2019 року
Поправки до МСФЗ 10 і МСБО 28 «Продаж або внесення активів між інвестором та його асоційованим чи спільним підприємством»	Дату набуття чинності має визначити РМСБО ²

МСФО (IFRS) 16 «Оренда» МСФЗ (IFRS) 16 був випущений в січні 2016 року і замінює собою МСФЗ (IAS) 17 «Оренда», Роз'яснення КРМФЗ (IFRIC) 4 «Визначення наявності в угоді ознак оренди», Роз'яснення ПКР (SIC) 15 «Операційна оренда - стимули» і Роз'яснення ПКР (SIC) 27 «Визначення суті операцій, що мають юридичну форму оренди». МСФЗ (IFRS) 16 встановлює принципи визнання, оцінки, представлення і розкриття інформації про оренду і вимагає, щоб орендарі відбивали усі договори оренди з використанням єдиної моделі обліку у балансі, аналогічно порядку обліку, передбаченому в МСФЗ (IAS) 17 для фінансової оренди. Стандарт передбачає два звільнення від визнання для орендарів - відносно оренди активів з низькою вартістю (наприклад, персональних комп'ютерів) і короткострокової оренди (тобто оренда з терміном не більше 12 місяців).

¹ Дострокове прийняття до застосування дозволене для всіх нових стандартів і тлумачень або поправок до стандартів. МСФЗ 16 можна прийняти до застосування достроково, якщо також застосовується МСФЗ 15 «Виручка за договорами з клієнтами»

² Поправки первісно були випущені у вересні 2014 року із датою набуття чинності із 1 січня 2016 року. У грудні 2015 року РМСБО перенесла дату набуття чинності поправок на невизначений період до тих пір, поки не буде завершений проект дослідження щодо застосування методу участі в капіталі

На дату початку оренди орендар визнаватиме зобов'язання відносно орендних платежів (тобто зобов'язання по оренді), а також актив, що представляє право користування базовим активом впродовж терміну оренди (тобто актив у формі права користування). Орендарі будуть зобов'язані визнавати процентну витрату за зобов'язанням по оренді окремо від витрат по амортизації активу у формі права користування. Орендарі також повинні будуть переоцінювати зобов'язання по оренді при настанні певної події (наприклад, зміні термінів оренди, зміні майбутніх орендних платежів в результаті зміни індексу або ставки, використовуваних для визначення таких платежів). У більшості випадків орендар враховуватиме суми переоцінки зобов'язання по оренді в якості коригування активу у формі права користування.

Порядок обліку для орендодавця відповідно до МСФЗ (IFRS) 16 практично не змінюється в порівнянні з вимогами МСФЗ (IAS) 17, що діють зараз. Орендодавці продовжуватимуть класифікувати оренду, використовуючи ті ж принципи класифікації, що і в МСФЗ (IAS) 17, виділяючи при цьому два види оренди : операційну і фінансову. Окрім цього, МСФО (IFRS) 16 вимагає від орендодавців і орендарів розкриття більшого об'єму інформації в порівнянні з МСФЗ (IAS) 17. МСФЗ (IFRS) 16 набуває чинності відносно річних періодів, що починаються 1 січня 2019 р. або після цієї дати. Допускається дострокове застосування, але не раніше дати застосування організацією МСФО (IFRS) 15. Орендар має право застосовувати цей стандарт з використанням ретроспективного підходу або модифікованого ретроспективного підходу. Перехідні положення стандарту передбачають певні звільнення.

Вплив застосування даних стандартів на фінансову звітність за майбутні періоди в даний час оцінюються управлінським персоналом Фонду.

Нових стандартів, інтерпретацій і змін до стандартів, що набули чинності, на дату останньої річної фінансової звітності випущено не було, за винятком поправок до Концептуальних основ підготовки і складання фінансової звітності (випущені 29 березня 2018 р. і набувають чинності для річних періодів, що починаються 1 січня 2020 р. або після цієї дати).

2.3. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня.

Фінансова звітність складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.4. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

2.5. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Товариства 22 березня 2019 року. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.6. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2018 року.

3. Суттєві положення облікової політики

3.1. Основа (або основи) оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості, за винятком інвестиційної нерухомості, яка відображається за справедливою вартістю відповідно до МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість», та оцінки за справедливою вартістю окремих

фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 39 «Фінансові інструменти», з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема, МСФЗ 39 «Фінансові інструменти».

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

3.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Відповідно до МСБО 1 «Подання фінансової звітності», однією з форм аналізу витрат є метод «функції витрат» або «собівартості реалізації», згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність

Оскільки інформація про характер витрат є корисною для прогнозування майбутніх грошових потоків, то ця інформація наведена в п. 6.3, 6.4, 6.5 цих Приміток.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням непрямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, тоді і тільки тоді воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

- ✓ фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- ✓ фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- ✓ фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;
- ✓ фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2. *Грошові кошти та їх еквіваленти*

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводяться в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта, яка визначена в п.2.3 цих Приміток.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3. *Дебіторська заборгованість*

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними - на основі групової оцінки. Фактори, які Товариство розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів

такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Дебіторська заборгованість може бути нескасовно призначена як така, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання (яку інколи називають «неузгодженістю обліку»), що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

3.3.4. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, відносяться акції та паї (частки) господарських товариств.

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за справедливою вартістю.

Справедлива вартість акцій, які внесені до біржового списку, оцінюється за біржовим курсом організатора торгівлі.

Якщо акції мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, при розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за курсом на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. За відсутності свідчень на користь протилежного, ринок, на якому Товариство зазвичай здійснює операцію продажу активу, приймається за основний ринок або, за відсутності основного ринку, за найсприятливіший ринок.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливую вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних.

Оцінка акцій, що входять до складу активів Товариства та перебувають у біржовому списку організатора торгівлі і при цьому не мають визначеного біржового курсу на дату оцінки, здійснюється за останньою балансовою вартістю.

Для оцінки акцій, що входять до складу активів Товариства та не перебувають у біржовому списку організатора торгівлі, та паїв (часток) господарських товариств за обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість. Це може бути тоді, коли наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливую вартість, або коли існує широкий діапазон можливих оцінок справедливої вартості, а собівартість є найкращою оцінкою справедливої вартості у цьому діапазоні.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, Товариство визначає справедливую вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані

емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юнктурі фондового ринку.

Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинено, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід.

3.3.5. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю, Товариство відносить облігації та векселі. Після первісного визнання Товариство оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

3.3.6. Зобов'язання.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- ✓ Товариство сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- ✓ Товариство не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

3.3.7. Згорання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання у процесі діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій та очікуваний строк корисного використання (експлуатації) більше одного року та вартість більше 6000 грн.

Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю. Розглянувши доречність застосування будь-якого з виключень, передбачених МСФЗ 1, щодо ретроспективного застосування, керівництво вирішило застосувати справедливую вартість або переоцінку як доцільну собівартість основних засобів. Товариство здійснило оцінку основних засобів за справедливою вартістю на дату переходу на МСФЗ (01 січня 2013 року) та використовує цю справедливую вартість як доцільну собівартість основних засобів на цю дату.

У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

3.4.2. Подальші витрати.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3. Амортизація основних засобів.

Амортизація основних засобів Товариства нараховується прямолінійним методом з використанням таких строків корисного використання:

будівлі	20 років;
машини та обладнання	5 років;
транспортні засоби	5 років;
меблі	4 років;
інші	10 років;

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

3.4.4. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного методу Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав. Якщо відповідно до правовстановлюючого документа строк дії права користування нематеріального активу не встановлено, такий строк становить від 2 до 10 років.

3.4.5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожен звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.5. Облікові політики щодо інвестиційної нерухомості

3.5.1. Визнання інвестиційної нерухомості

До інвестиційної нерухомості Товариство відносить нерухомість (землю чи будівлі, або частину будівлі, або їх поєднання), утримувану на правах власності або згідно з угодою про фінансову оренду з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для: (а) використання у виробництві чи при постачанні товарів, при наданні послуг чи для адміністративних цілей, або (б) продажу в звичайному ході діяльності.

Інвестиційна нерухомість визнається як актив тоді і тільки тоді, коли: (а) є ймовірність того, що Товариство отримає майбутні економічні вигоди, які пов'язані з цією інвестиційною нерухомістю, (б) собівартість інвестиційної нерухомості можна достовірно оцінити.

Якщо будівлі включають одну частину, яка утримується з метою отримання орендної плати та другу частину для використання у процесі діяльності Товариства або для адміністративних цілей, в бухгалтерському обліку такі частини об'єкту нерухомості оцінюються та відображаються окремо, якщо вони можуть бути продані окремо.

3.5.2. Первісна та послідувача оцінка інвестиційної нерухомості

Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Витрати на операцію включаються до первісної вартості. Собівартість придбаної інвестиційної нерухомості включає ціну її придбання та будь-які витрати, які безпосередньо віднесені до придбання. Безпосередньо віднесені витрати охоплюють, наприклад, винагороди за надання професійних юридичних послуг, податки, пов'язані з передачею права власності, та інші витрати на операцію.

Оцінка після визнання здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки. Прибуток або збиток від зміни в справедливій вартості інвестиційної нерухомості визнається в прибутку або збитку. Амортизація на такі активи не нараховується.

Справедлива вартість інвестиційної нерухомості зазвичай визначається із залученням незалежного оцінювача. Періодичність перегляду справедливої вартості зумовлюється суттєвими для обліку коливаннями цін на ринку подібної нерухомості. Справедлива вартість незавершеного будівництва дорівнює вартості завершеного об'єкта за вирахуванням витрат на закінчення будівництва.

Якщо оцінити справедливую вартість неможливо, Товариство обрає для оцінки об'єктів інвестиційної нерухомості модель оцінки за собівартістю відповідно до МСБО 16 та застосовує такий підхід до всієї інвестиційної нерухомості, при цьому розкриваються причини, з яких не використовується справедлива вартість.

3.6. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

3.7. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Товариство визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

3.8. Облікові політики щодо оренди

Фінансова оренда - це оренда, за якою передаються в основному всі ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив. Товариство як орендар на початку строку оренди визнає фінансову оренду як активи та зобов'язання за сумами, що дорівнюють справедливій вартості орендованого майна на початок оренди або (якщо вони менші за справедливу вартість) за теперішньою вартістю мінімальних орендних платежів. Мінімальні орендні платежі розподіляються між фінансовими витратами та зменшенням непогашених зобов'язань. Фінансові витрати розподіляються на кожен період таким чином, щоб забезпечити сталу періодичну ставку відсотка на залишок зобов'язань. Непередбачені орендні платежі відображаються як витрати в тих періодах, у яких вони були понесені. Політика нарахування амортизації на орендовані активи, що амортизуються, узгоджена із стандартною політикою Товариства щодо подібних активів.

Оренда активів, за якою ризики та винагороди, пов'язані з правом власності на актив, фактично залишаються в орендодавця, класифікується як операційна оренда. Орендні платежі за угодою про операційну оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. Дохід від оренди за угодами про операційну оренду Товариство визнає на прямолінійній основі протягом строку оренди. Затрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як витрати.

3.9. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.9.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події та існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

3.9.2. Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

3.9.3. Пенсійні зобов'язання

Відповідно до українського законодавства, єдиний соціальний внесок до Пенсійного фонду Товариством нараховується за ставкою 22%; такі витрати відображаються у періоді, в якому працівниками були надані відповідні послуги, та їм нарахована відповідна заробітна плата.

3.10. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.10.1 Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Дохід – це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

а) Товариство передало покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;

б) за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;

в) суму доходу можна достовірно оцінити;

г) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією; та

г) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення незалежно від дати надходження коштів і визначається, виходячи із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання коштів.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

3.10.2. Витрати за позиками

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Товариство капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

3.10.3. Операції з іноземною валютою

Операції в іноземній валюті обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій.

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Немонетарні статті, які оцінюються за історичною собівартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату операції, немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату визначення справедливої вартості. Курсові різниці, що виникли при перерахунку за монетарними статтями, визнаються в прибутку або збитку в тому періоді, у якому вони виникають.

Товариство використовувало обмінні курси на дату балансу:

	31.12.2018	31.12.2017
Гривня/1 долар США	27,69	28,07
Гривня/1 євро	31,71	33,50

3.10.4. Умовні зобов'язання та активи

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків. Области, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- а) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- б) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

4.2. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Протягом звітного 2018 року переоцінка інвестиційної нерухомості із залученням незалежних оцінювачів не здійснювалась.

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- а) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та
- б) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офerti і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливую вартість.

4.4. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.5. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожну звітну дату Товариство проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 39 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Боргові цінні папери	Первісна оцінка боргових цінних паперів як фінансових активів здійснюється за справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка боргових цінних паперів здійснюється за справедливою вартістю.	Ринковий, дохідний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, котирування аналогічних боргових цінних паперів, дисконтовані потоки грошових коштів
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
	ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.		відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового дня
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

6. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

6.1. Дохід від реалізації

	2018	2017
Дохід від реалізації акцій	2762	2182
Дохід від реалізації послуг на ринку цінних	749	557
Всього доходи від реалізації	3511	2739

6.2. Собівартість реалізації

	2018	2017
Собівартість реалізованих акцій	2770	2145
Всього	2770	2145

6.3. Інші доходи, інші витрати

Інші доходи	2018	2017
Дохід від списання кредиторської заборгованості	-	-
Відшкодування раніше списаних активів	2	4
Всього	2	4
Інші операційні витрати	364	393
Всього	364	393

6.4. Адміністративні витрати

	2018	2017
Матеріальні затрати	-	-
Витрати на оплату праці	398	418

Відрахування на соціальні заходи	90	91
Амортизація основних засобів і нематеріальних	14	7
Інші		
Всього адміністративних витрат	502	516

6.5. Фінансові доходи та витрати

	2018	2017
Фінансові доходи		
Отримані дивіденди, відсотки банку	75	14
Всього фінансові доходи	75	14

6.6. Податок на прибуток

Розрахунок податку на прибуток Товариства здійснюється відповідно до вимог Податкового кодексу України від 02.12.2010 р. № 2755-VI. Доходи від операцій з цінними паперами оподатковуються за ставкою 18%, прибуток від іншої діяльності - за ставкою 18% у 2018 р. (згідно п.п.8 та 10 Підрозділу 4 Розділу XX Перехідні положення Податкового кодексу України).

У 2018 р. податок на прибуток не нараховувався.

Фінансовим результатом від звичайної діяльності є збиток в сумі 48,0 тис. грн

6.7. Збитки від непоточних активів, утримувані для продажу.

Станом на 31.12.2018 р. Товариство не має непоточних активів, утримуваних для продажу.

6.8. Нематеріальні активи

За історичною вартістю	Нематеріальні активи
31 грудня 2016 року	5
Надходження	-
Вибуття	-
31 грудня 2017 року	5
Накопичена амортизація	
31 грудня 2016 року	5
Нарахування за рік	-
31 грудня 2017 року	5
Нарахування за рік	-
Вибуття	-
31 грудня 2018 року	5
Чиста балансова вартість	
31 грудня 2018 року	5
31 грудня 2017 року	5

6.9. Основні засоби

За історичною вартістю	Машини та обладнання	Меблі та приладдя	Інші	Всього
1	2	3	4	5
31 грудня 2017 року	105	7	13	125
Надходження	-	-	7	7
Вибуття	-	-	-	-
31 грудня 2018 року	105	7	20	132
Накопичена амортизація				

За історичною вартістю	Машини та обладнання	Меблі та приладдя	Інші	Всього
31 грудня 2016 року	82	7	13	102
Нарахування за рік	7	-	-	7
Вибуття	-	-	-	-
31 грудня 2017 року	89	7	13	109
Нарахування за рік	6	-	7	13
Вибуття	-	-	-	-
31 грудня 2018 року	95	7	20	122
Чиста балансова вартість				
31 грудня 2018 року	105	7	20	132
31 грудня 2017 року	105	7	13	125

Станом на 31 грудня 2018 та 2017 років у складі основних засобів повністю зношені основні засоби становлять 122 тис. грн. та 109 тис. грн. відповідно.

6.10. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

	31 грудня 2018 р.	Частка в СК емітента, %	31 грудня 2017 р.	Частка в СК емітента, %
<i>Прості іменні акції:</i>				
ПАТ Азовзагальмаш	27,0	0,0064	39,0	0,0064
ВАТ Аметист	3,0	0,0332	3,0	0,0332
ПАТ Богдан Моторс	4,0	0,0006	4,0	0,0006
ПАТ Гадячгаз	5,0	0,0706	5,0	0,0706
ПАТ Дніпропетр. метал. з-д ім. Дзержинського	8,0	0,0001	8,0	0,0001
ПАТ Дніпропетровський трубний завод	12,0	0,0245	12,0	0,0245
ПАТ Донецькгірмаш	22,0	0,0467	22,0	0,0467
ПАТ Запоріжвогнетрив	15,0	0,000	15,0	0,000
ПАТ Запоріжтрансформатор	6,0	0,0001	6,0	0,0001
ПАТ «Концерн Стирол»	3,0	0,0008	3,0	0,0008
ПАТ Кременчукгаз	164,0	0,0598	164,0	0,0598
ПАТ «Кредобанк»	-	-	66,0	0,0018
ВАТ «Льонотекс «	5,0	0,0576	5,0	0,0576
ПАТ Мотор Січ	2,0	0,000	20,0	0,0004
ПАТ Нижньодніпровський трубопрокатний завод	156,0	0,0079	185,0	0,0111
ПАТ «Новомоский трубний завод»	11,0	0,0078	18,0	0,0078
ВАТ «Промислово-будівельна компанія»	459,0	0,0282	459,0	0,0282
ПАТ «Стахановський завод феросплавів»	7,0	0,0006	7,0	0,0006
ПАТ «Українська автомобільна корпорація»	18,0	0,000	18,0	0,000
ПАТ «Укрнафта»	40,0	0,0007	-	-
ПАТ «Укртелеком»	2,0	0,000	2,0	0,0000
ПАТ «Херсонгаз»	33,0	0,0559	33,0	0,0559
ПАТ «Херсонобленерго»	4,0	0,0014	4,0	0,0014
ПАТ «Херсонський завод карданих валів»	19,0	0,000	19,0	0,0000
ПАТ «Південна винокурня»	1701,0	2,4685	3437,0	4,9854

	31 грудня 2018 р.	Частка в СК емітента, %	31 грудня 2017 р.	Частка в СК емітента, %
ПАТ «Шахтоуправл. Покровське»	38,0	0,0013	38,0	0,0013
ПАТ Шахта «Комсомолец Донбасу»	3,0	0,0002	3,0	0,0002
ПАТ «Ясинівський коксохімічний завод»	437,0	0,0370	437,0	0,0370
ПАТ Ясинув.машинобудівний завод»	3,0	0,263	3,0	0,0263
Інвестиційні сертифікати:				
Інвестиційні сертифікати «Універсальний фондний депозит»	-	-	297,0	10,0
Разом	3207,0		5332,0	

Фінансові інвестиції Товариства сформовані акціями та інвестиційними сертифікатами українських емітентів, операції по яким проводяться на вторинному ринку. Товариство веде облік фінансових інвестицій, що перебувають в обігу на фондовій біржі, окремо від цінних паперів, що не перебувають в обігу на фондовій біржі.

6.11. Запаси

	31 грудня 2018	31 грудня 2017
Витратні матеріали (за історичною собівартістю)	1	1
Всього запаси	1	1

6.12. Торговельна та інша дебіторська заборгованість

	31 грудня 2018	31 грудня 2017
Торговельна дебіторська заборгованість	260	169
Розрахунки з бюджетом	8	8
Інша дебіторська заборгованість	4530	2810
Чиста вартість дебіторської заборгованості	4798	2987

Інша поточна дебіторська заборгованість в сумі 4530,0 тис. грн. складається:

- розрахунки по нарахованій комісійній винагороді - 8,0 тис. грн.;
- поворотна фінансова допомога - 4499,0 тис. грн., термін повернення 26.08.2019 р.
- розрахунки за короткостроковими позиками працівникам Товариства - 16,0 тис. грн.;
- дебіторська заборгованість за надані послуги - 3,0 тис. грн.
- розрахунки за цінні папери – 4,0 тис. грн.

Дебіторська заборгованість Товариства не має забезпечення.

6.13. Грошові кошти

	31 грудня 2018	31 грудня 2017
Каса та рахунки в банках, в грн.	498	434
Всього	498	434

6.14. Статутний капітал

Станом на 31 грудня 2017 року зареєстрований та сплачений капітал складав 8200 тис. грн. Станом на 31 грудня 2018 року зареєстрований та сплачений капітал складає 8200 тис. грн.

6.15. Короткострокові забезпечення

	31 грудня 2018	31 грудня 2017
Резерв відпусток	5	57
Всього	5	57

6.16. Торговельна заборгованість ті інші поточні зобов'язання

	31 грудня 2018	31 грудня 2017
Торговельна кредиторська заборгованість	5	42
Інша поточні зобов'язання	31	150
Всього кредиторська заборгованість	36	192

Інші поточні зобов'язання станом на 31.12.2018 р. в сумі 31,0тис.грн. складаються із:

- заборгованості по розрахункам за цінні папери - 26,0тис.грн.;
- заборгованості по розрахункам за облік цінних паперів - 5,0тис.грн.;

Інші поточні зобов'язання станом на 31.12.2017 р. в сумі 150,0тис.грн. складаються із:

- заборгованості по розрахункам за цінні папери - 143,0тис.грн.;
- заборгованості по розрахункам за облік цінних паперів - 7,0тис.грн.;

6.17. Звіт про рух грошових коштів

Звіт грошових коштів за 2018 рік складено за вимогами МСБО 7 «Звіт про рух грошових коштів» за непрямим методом, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів на нетто-основі. У звіті відображено рух грошових коштів від операційної та неопераційної (інвестиційної та фінансової) діяльності.

Операційна діяльність - полягає в отриманні прибутку від звичайної діяльності, витрати на придбання оборотних активів, втрати на оплату праці персоналу, сплату податків, відрахування на соціальні заходи та інші витрати.

Інвестиційна діяльність - це придбання та продаж необоротних активів, у тому числі активів віднесених до довгострокових, та поточних фінансових інвестицій, інших вкладень, що не розглядаються як грошові еквіваленти, отримані відсотки та дивіденди.

Фінансова діяльність - це надходження чи використання коштів, що мали місце в результаті отримання та погашення позик.

Результатом чистого руху коштів від діяльності Товариства за звітний 2018 рік є позитивне значення руху грошових коштів в сумі -64,0 тис. грн.

6.18. Звіт про власний капітал

Власний капітал, відображений у фінансовій звітності Товариства, має наступну структуру:

(тис. грн.)

Складові власного капіталу	Станом на 01.01.2018р.	Станом на 31.12.2018р.
Зареєстрований капітал	8200	8200
Капітал у дооцінках	6	6
Додатковий капітал	1500	1500
Непокритий збиток	-1185	-1233
Власний капітал	8521	8473

Зменшення розміру власного капіталу на 48 тис.грн. відбулося в результаті отримання збитку від господарської діяльності за 2018р. в сумі 48 тис. грн.

7. Розкриття іншої інформації

7.1 Умовні зобов'язання

7.1.1. Судові позови

Станом на звітну дату не існує судових справ та позовів, стороною у яких є Товариство. Керівництву Товариства не відомо про будь-які ситуації, які можуть призвести до позовів та судів, стороною у яких Товариство буде виступати.

7.1.2. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

7.1.3. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалася в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалася на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Товариства, виходячи з наявних обставин та інформації, додатковий резерв під фінансові активи на сьогоднішній день не потрібен.

7.2. Розкриття інформації про пов'язані сторони

Ідентифікація, облік та розкриття відносин і операцій з пов'язаними сторонами Товариством здійснюється у відповідності з МСБО 24 «Розкриття інформації про зв'язані сторони».

До пов'язаних сторін Товариством віднесені:

- **юридичні особи:**
- ТОВ ГК «Содружество (здійснює прямий контроль - володіє 99,8171% статутного капіталу Товариства);
- ТОВ «Енерго-Регіон» (89,8354% опосередкованої участі у статутному капіталі Товариства, володіє 90% статутного капіталу ТОВ ГК «Содружество»);
- **фізичні особи:**
- Попов Віктор Григорович (50,1398% опосередкованої участі у статутному капіталі Товариства, володіє 56% статутного капіталу ТОВ «Енерго-Регіон»);
- Гапоненко Володимир Дмитрович (15,2720% опосередкованої участі у статутному капіталі Товариства, володіє 17% статутного капіталу ТОВ «Енерго-Регіон»);
- Сікоєв Заурбек Володимирович (15,2720% опосередкованої участі у статутному капіталі Товариства, володіє 17% статутного капіталу ТОВ «Енерго-Регіон»);
- **фізична особа, що є членом провідного управлінського персоналу Товариства** - Сорокін Володимир Федорович (директор Товариства);
- **близькі родичі осіб, зазначених вище.**

Наведена нижче таблиця містить інформацію про загальні суми угод, які були укладені з пов'язаними сторонами у 2018р.

Пов'язана сторона	Продаж (реалізація)	Придбання
ТОВ ГК «Содружество, За договором позики	1681,0	2886,0
ТОВ ГК «Содружество, Комісійна винагорода	27,0	
ТОВ ГК «Содружество, за дог. оренди приміщення		23,0
ТОВ ГК «Содружество, за дог. купівлі продажу цінних паперів	1750,0	

Станом на 31.12.18 і на 31.12.17 року дебіторська заборгованість за операціями з пов'язаними сторонами Товариства становить:

Пов'язана сторона	Предмет заборгованості	31 грудня 2018 р.	31 грудня 2017 р.
ТОВ ГК «Содружество»	За договором позики	1576,0	2781,0

Станом на 31.12.18 і на 31.12.17 року кредиторська заборгованість за операціями з пов'язаними сторонами Товариства становить:

Пов'язана сторона	Предмет заборгованості	31 грудня 2018 р.	31 грудня 2017 р.
ТОВ ГК «Содружество»	За договором оренди приміщення	2,0	39,0

Станом на 31.12.18 року безнадійної або простроченої заборгованості за операціями з пов'язаними сторонами немає.

7.2.1. Компенсація провідному управлінському персоналу (директор Товариства) у вигляді нарахованої заробітної плати за 2017р. становить - 97,0тис.грн., за 2018р. - 97,0тис.грн., зокрема короткострокові виплати становлять - 97,0тис.грн та 97,0тис.грн, відповідно.

Виплати по закінченні трудової діяльності в 2018р. та 2017р. не здійснювалися; довгострокові виплати провідному управлінському персоналу в 2018р. та 2017р. не здійснювалися; виплати при звільненні в 2018р. та 2017р. не здійснювалися; платежі на основі акцій в 2018р. та 2017р. не здійснювалися.

7.3. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Ринковий ризик включає валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик. Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

7.3.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик - ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового

збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання. Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповернення депозитів протягом останніх п'яти років.

7.3.2. Ринковий ризик

Ринковий ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик - це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Товариство використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Для мінімізації та контролю за валютними ризиками Товариство контролює частку активів, номінованих в іноземній валюті, у загальному обсягу активів. Оцінка валютних ризиків здійснюється на основі аналізу чутливості.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Товариства, так і на справедливую вартість чистих активів.

7.3.3. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності - ризик того, що Товариство матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, зобов'язаннями, а також прогнозні потоки грошових коштів від операційної діяльності.

7.4. Управління капіталом

Товариство здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.

Керівництво Товариства здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики. На основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування.

7.5. Події після Балансу

Після 31 грудня 2018 року до дати затвердження Керівництвом фінансової звітності не відбувалося подій, які б суттєво вплинули на фінансовий стан Товариства та підлягали б додатковому розкриттю в складі фінансової звітності.

Директор

Головний бухгалтер

Сорокін В.Ф.

Бондарчук Ю.В.